

[Foged.]

tiltræde, at der ses på problemet, men at man ikke med hård hånd ligesom skal barbere alt bort og sige, at alt, hvad der er af den slags ting, er unødvendigt.

Om der skal udfyldes et skema — lad gå; hvis dette skema ikke bliver så indviklet og så detaljeret, at det næsten er umuligt at udfylde, kan det nok lade sig gøre at udfylde et skema, men det kan ikke være rimeligt, at det skal være alt for detaljeret med hver enkelt lille post opskrevet.

Vi kommer så til det punkt, der måske er det, der for os er vanskeligst, nemlig ændringen til lovens § 6, stk. 2 og stk. 3, hvor adgangen til eftersyn på stedet skal udvides. I den nugældende lov står der, at der skal være rimelig grund, for at man kan få en kendelse om eftersyn på stedet. Nu ønsker ministeren dette med „rimelig grund“ taget ud. Det vil altså sige, at skattevæsenet skal kunne gå i kæde fra hus til hus og sige: da der er et eller andet med Petersen derhenne på hjørnet, så vil jeg gerne have undersøgt, om der hos naboen eller eventuelt genboen eller andre steder er noget, jeg kan finde i skrivebordskuffen, som kan give mig oplysninger om, hvorfor Petersens regnskab eventuelt er lidt i uorden.

Man kan altså komme ind i et ganske tilfældigt hus, og jeg vil gerne spørge finansministeren: det er da vel meningen, at disse folk skal have en legitimation, når de kommer? Skal de komme med et skattevæsenets politiskilt, eller hvad skal de? Efter forslaget, som det er fremsat for os her, og efter finansministerens tale er det, som om de kan komme fra skattevæsenet, uanmeldt ringe på døren og præsentere sig således: „Vi kommer fra skattevæsenet, må vi have lov at se Deres skrivebordsskuffe?“ Hvis det er tilfældet, finder jeg, at man kommer lige på kanten af grundlovens § 72, hvor der jo står, at boligen er ukrænkelig. Jeg ved godt, at der lidt længere nede i paragraffen står om denne ukrænkelighed: „hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse“, og det er denne særegne undtagelse, finansministeren nu gerne vil have folketingsretten til at give. Vi er ikke ubetinget sikre på, at man ikke derved ligesom træder boligens ukrænkelighed lidt for nær.

Jeg vil vende tilbage til situationen ude i

erhvervslivet. Der kommer en eller to — der kommer vel normalt to — fra skattevæsenet og ringer på døren og præsenterer sig som skattevæsenet, og de vil vel have adgang med det samme. Skal de have adgang, uanset om husfaderen eller husmoderen ikke er hjemme, eller om ingen af dem er hjemme? Ubetinget adgang? Hvad er det, ministeren ønsker? For tiden er det jo sådan, at når Jehovas Vidner ringer på smækker man døren i ret hurtigt, men de bliver vel nærmest velkomne efter det her, for nu frygter folk, det er skattevæsenet, der kommer, så hellere modtage de andre. Man må finde frem til noget, der er ligesom lidt mere rimeligt over for den enkelte borger; der må være en eller anden form for rimelighed, når man vil have lov at træde ind i et hjem.

Som sagt, vi vil tiltræde enhver form for rimelig kontrol, men vi finder, at det er at gå for vidt med regler, hvorefter der ikke skal være kendelse, og hvor tredjemand kan gå ind i billedet uden nogen som helst rimelig begrundelse.

Vi finder tillige, at ændringen til lovens § 8, stk. C, om den almindelige oplysningspligt på privatforbrug går lige til det yderste. Allerede i dag kan man jo få oplysninger om privatforbrugets store poster. Hvis en borger køber gulvtæpper, hvis en borger køber malerier eller flygel, eller hvad ved jeg, kan man allerede efter gældende lov få oplysning herom. Nu vil man have oplysninger om selv petitesser. Der må være en vis rimelighed i at skaffe oplysninger om, hvordan den enkelte borger bruger sine penge. Nu har man gang på gang sagt, at det er lønmodtagerne, der kræver disse regler; men lønmodtageren vil opdage, at også privatforbruget af den løn, som vedkommende har modtaget og har fri rådighed over, skal der nu være eller kan der nu være kontrol med. Der må være noget, der hedder, at man kan bruge sine egne midler som man vil, uden at et uvedkommende skattevæsen skal have en ubetinget ret til at spørge: må jeg så se, hvad I har brugt jeres private penge til?

Som sagt, vi vil medvirke til rimelige regler. Jeg har påpeget de steder, hvor vi er modvillige, i nogle tilfælde stærkt modvillige. Vi mener, at også skatteyderne skal behandles på rimelig måde. Vi tror ikke